Αστέρες της οθόνης, ζωή σαν διαφήμιση (Σπύρος Γιανναράς)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 2 Απριλίου, 2009

Αρνούνται να παραδεχθούν προσωπικά τους προβλήματα που αγγίζουν τα όρια της κατάθλιψης

Η δημοσίευση ιατρικών ερευνών που έρχονται να συμπληρώσουν τον αστείρευτο κατάλογο με τις βλαβερές συνέπειες της τηλεθέασης αποτελεί αντίστοιχη κοινοτοπία με τη δημοσίευση πορισμάτων για τις βλαβερές συνέπειες του καπνίσματος.

Ωστόσο, η δημοσίευση στοιχείων που αφορούν την (εξίσου κοινότοπη) κατάθλιψη που πλήττει τους αστέρες της μικρής οθόνης φαίνεται πως αποτελεί απαράβατο ταμπού, επί ποινή θανάτου. Σύμφωνα με πρόσφατα δημοσιεύματα του αμερικανικού Τύπου, ο πρωταγωνιστής της εξαιρετικά διάσημης ιατρικής σειράς «Ιατρικές υποθέσεις», Χιου Λόρι, δηλώνει σήμερα μετανιωμένος κι εμφανίζεται σαφώς εξοργισμένος που παραδέχθηκε δημοσίως ότι πάσχει από κατάθλιψη. Γιατί οι μύστες της τηλεοπτικής ευτυχίας, τα πρόσωπα που αποτελούν ζωντανές διαφημίσεις της επιτυχίας, δεν μπορούν επουδενί να εμφανίζονται δυστυχή. Το τίμημα της συμμετοχής στην περίοπτη ελίτ των τηλεοπτικών αστέρων είναι η υποταγή στον άγραφο νόμο, σύμφωνα με τον οποίο ο βίος πρέπει ανά πάσα στιγμή να μοιάζει με στιγμιότυπο διαφημιστικού: να αποτελεί ενσάρκωση της τελειότητας. Η παραμικρή ραγισματιά στην άψογη εικόνα εκλαμβάνεται ως ανεξίτηλο στίγμα στην υπόληψη της διασημότητας, καταρρακώνοντας τις μετοχές της. «Μετανιώνω που ομολόγησα το πρόβλημα. Είναι σαν να κόλλησα επάνω μου το έμβλημα του καταθλιπτικού κλόουν, διογκώνοντας τον αντίκτυπο μιας δεδομένης κατάστασης στη ζωή μου», τόνισε ο Λόρι. Ομως, ο Βρετανός ηθοποιός, που καταξιώθηκε υποδυόμενος τον δρα Χάουζ, αναζητεί σε βαθύτερα στρώματα τα αίτια της νόσου που φαίνεται να πλήττει τον κλάδο του. «Ως γιος παθολόγου, μεγάλωσα τρέφοντας έναν μεγάλο σεβασμό για την ιατρική. Γι’ αυτό και το να υποδύομαι τον γιατρό αποτελεί μεγάλο εγχείρημα για μένα, καθώς εντείνεται ο κοινός φόβος που έχουμε οι ηθοποιοί μην αποκαλυφθεί ότι “υποκρινόμαστε”, ότι λέμε ψέματα», πρόσθεσε.

Από εδώ και πέρα απέχουμε μόλις ένα μικρό βήμα από τον Πλάτωνα και τη θρυλική του απέχθεια για την υποκριτική τέχνη, όμως η βαλίτσα φεύγει πολύ μακριά... Ωστόσο, το ψέμα που χωρίζει τα μπροστά από τα πίσω από την μικρή οθόνη λέει

πολλά για την εποχή μας.

(Πηγή: "Καθημερινή" 21/3/2009)